

Bittiponien VALLANKUMOUS

Virtuaalitalleilu alkoi Suomessa vasta vuonna 1999, kun internet alkoi olla tutumpi juttu ihmisille ja myös nuoret käyttivät sitä yhä enemmän. Se levisi Amerikasta Atlantin ali valokaapeleita pitkin myös Suomeen ja Ruotsiin, mutta Ruotsissa harrastus kuivui kokoon melko nopeasti. Suomessa taas Artic.netin chat-huoneet kokivat virtuaalihevostelun ensimmäisen aallon samana vuonna ja Hevostalli.netin Nuorten Nurkka alkoi täyttyä virtuaalihevosiesteistä jo vuonna 2000.

Vielä nykyäänkin mukana on vanhempia harrastajia, vaikka moni on aloittanut kuitenkin vasta 2000-luvun alkupuoliskolla tai vasta viime vuosina. Virtuaalitalleilusta on tullut ilmiö, ja se on muuttunut pikkutyttöjen mielikuvitusleikistä nuorten ja aikuisten monimuotoiseksi harrastukseksi.

Mistä on kyse?

Valokuvaajana olen kokenut monen ennakkoluulot virtuaalitalleista ja virtuaalihevostelijoista. Usein kuvatessani hevosia omistajat ovat ilmoittaneet, ettei hevosen kuvia saa käyttää virtuaalihevosilla. Vaikka kuvaajalla on täysi mää-
rätarkkuus ottamiinsa kuviin, on kohteliasta kunnioittaa tällaisia pyyntöjä. Laillinen kanta kuitenkin on, että kuvaaja saa tehdä julkisilla paikoilla ottamillaan kuvilla mitä haluaa eikä hevosen omistaja voi suoranaisesti kieltää hevosensa kuvien käyttöä.

Hurjat ennakkoluulot laittomista kuvista ja todellisen elämän hevosista kopioituna virtuaalitalleille olivat juuri tämän alkuajan huuman synnyttämiä ennakkoluuloja. Nykyään virtuaalitalleilla elämä on erilaista – monellakin tavalla. Laittomia kuvia valvotaan tarkasti ja pahalla

katsotaan myös kopioita oikeista hevosista. Virtuaalihevosen sivuilla tulee lukea ”Tämä hevonen on virtuaalihevonen” jos sen aikoo saada virtuaaliseen hevosrekisteriin. Harrastajat ovat ottaneet myös tavaksi kirjoittaa kuvien alle ottajan nimen lisäksi kuvissa esiintyvän hevosen oikean nimen.

Kun puhutaan virtuaalimaailmasta, on hyvä mainita myös sen keskusjärjestö, Virtuaalinen Ratsastajainliitto. VRL, kuten virtuaalitalleilaiset sitä kutsuvat, hoitaa hevosten rekisteröinnit, pitää pystyssä tallirekisteriä ja seurarekisteriä, tukee kilpailutoimintaa jaosten kautta ja on myös hevosten kantakirjauksessa ja näyttelytoiminnassa mukana. Liitto muistuttaa monin tavoin oikeassa elämässä toimivia Suomen Ratsastajainliittoa ja Hipposta. VRL on viimeisen kymmenen vuoden aikana aloittanut hyvin pienestä ja vaatimattomasta ja kehittynyt yhä keskeisemmäksi ja suuremmaksi. Tällä hetkellä toiminta on sitä luokkaa, että liitto toimii tietokantapohjaisena omalla palvelimella vapaaehtoisten työntekijöiden ja lahjoitusten avulla. Rekisteröityjä VRL-tunnuksia on yli 5000 ja hevosia rekisteristä löytyy noin 60 000. Tämä kertoo paljon harrastuksen kasvusta viime vuosina.

Niin kuin suurin osa virtuaalitalleilajien vanhemmistakin miettii, mitä siellä ruudun edessä sitten oikeastaan tehdään? On yksilöllistä, mihin lajiin virtuaalitalleilaiset pääasiassa keskittyvät – sillä lajeja on niitäkin annettu kauhalla – mutta suurimmalla osalla aika menee tallien ja hevosten sivujen päivittelyyn. Myös kisakalentereita tehdään melko intensiivisesti, koska kisoihin on vaikea mahtua ja kisakalenterin pituus mittaa virtuaalihevosen arvoa.

Hevosen arvoon myös vaikuttaa hyvin pitkälti sen sukutaulu. Nykyään virtuaalimaailmassa hy-

Ratsastus on Suomessa yhä kasvava harrastus ja siihen sijoitetaan monia tuhansia euroja vuodessa. Kuitenkin joillekin hevostelijoille ei riitä pelkästään oikeiden hevosten hoitaminen, vaan he käyvät päivittäin myös pikselimaailman omilla tuotteilla - virtuaalitalleilla.

Linkkejä:

<http://www.virtuaalihevoset.net>
– Virtuaalinen Ratsastajainliitto, VRL

<http://villi.hierogly.fi/>
– Villien kisojen kalenteri

<http://forum.hevostalli.net/list.php?f=12>
– Virtuaalitalleilforum

<http://alluexpress.net/PKK/>
– Piirretyt Kuvat Kunniaan

**Mitä siellä
ruudun edessä
sitten oikeastaan
tehdään?**

Virtuaalinen Ratsastajainliitto.

vin harvoin hevosia enää vain tehdään – hyvällä virtuaalihevosella on nimittäin pitkälle ulottuva, puhdas sukutaulu ja voitokas kisaura. Koska virtuaalihevonon ei oikeastaan ole mitään muuta kuin sekoitus HTML-koodikieltä ja pikseleitä, suku ja saavutukset merkitsevät hevoson ostotilanteessa paljonkin. Oikea raha ei liiku virtuaalimaailmassa, joten hevosen osto on oikeastaan suullinen sopimus omistajuuden vaihdosta.

Rekisteriin päästäkseen virtuaalihevosen tulee täyttää tiettyjä vaatimuksia. VRL:n hevosrekisterin henkilökunta valvoo hevosten nimiä ja sensuroi niitä tarpeen mukaan. Koska harrastuksessa on mukana nuorempiakin, kaikki esimerkiksi alkoholiin ja seksiin viittaavat asiattomat nimet ovat kiellettyjä. Tarpeen vaatiessa myös rekisteröintihakemus voidaan hylätä, jos siinä on virheitä. Samat säännöt pätevät myös talli- ja seurarekisteriin.

Miksi harrastaa?

Monen kysymys on, miksi ihmeessä melkein aikuiset tai aikuiset ihmiset harrastavat tällaista? Oma syyni on se, että olen luonut monia pitkiä ihmissuhteita pelkästään tämän harrastuksen kautta. Virtuaalihevosostelu on ennen kaikkea sosiaalinen ja monipuolinen harrastus, sillä siinä hommassa joutuu olemaan yhteyksissä toisiin ihmisiin.

Toinen omista syistäni on harrastamisen hauskuus. On hienoa päästä suunnittelemaan tallin rakentamista alusta loppuun, kirjoitella tekstejä ja panostaa talliin sataprosenttisesti. On myös hieno tunne, kun esitellessään tallinsa muille saa siitä positiivista palautetta ja ehkä myös parannusehdotuksia. Hyvällä tallilla on usein siisti ulkoasu, hyvin kirjoitetut ja mielen-

kiintoiset tekstit ja siitä näkee jo päälle päin, että siihen on panostettu. Tallien laadun tarkkailemiseen onkin Virtuaalisen Ratsastajainliiton alainen tallien arvostelupalvelu, mikä pisteyttää tallit 0-100 pisteeseen yleisilmeen, sisällön, toiminnan ja ulkoasun mukaan.

Virtuaalihevosostelu kehittää niin sosiaalisia taitoja kuin myös muita hyödyllisiä ominaisuuksia: joudut opettelemaan HTML-kielen, jotta voisit tehdä tallillesi tai hevosellesi sivut ja yhdistelemään värejä hyvän ulkoasun tehdäksesi. Myös valokuvaus on ollut kasvavassa suosiossa virtuaalihevosostelijoiden keskuudessa. Näistä kaikista taidoista on hyötyä, ja osa virtuaalihevosostelijoista on tälläkin hetkellä opiskellessaan ATK-alaa ja ammattia itselleen. Täysin virtuaalihevosostelun kannustamana.

Nykyinen virtuaalimaailma on täysin harrastajiensa tekemä ja juuri tämän vuoksi monimuotoinen harrastus. Erilaisia ryhmittymiä virtuaalimaailmasta löytyy paljon, joten voit vapaasti valita omasi. Myös muutama uusi rotu on kehitetty täysin virtuaalikäyttöön – tästä hyvänä esimerkkinä russian based sport horse eli RBSH. Foorumeilla ollaan yleensä aktiivisia myös osallistumaan uusiin ideoihin ja jos ihmisiä riittää, jutusta voi tulla suosittukin. Kuitenkin myös muodit ja virtaukset vaikuttavat virtuaalimaailmassa. Välillä ei mistään muusta puhutakaan kuin arabianhevosista, toisena hetkenä taas suositaan suomalaista ja uusia virtuaalisia suomenhevosstalleja syntyy kuin sieniä sateella.

Oikea maailma kohtaa virtuaalisen

Virtuaalihevosostelijat olivat joskus hyvin riippuvaisia oikeasta hevosmaailmasta, mutta nykyään asia on toisin. PKK, eli Piirretyt Kuvat Kun-

Piirrettyjä hevoskuvia käytetään myös virtuaalitalleilla nykyään. Tämän kuvan on piirtänyt Janina Lindén.

niaan, on yhdistys, joka rohkaisee piirrettyjen kuvien käyttöön. Se pitää näyttelyitä, joihin pääsee ainoastaan piirretyillä kuvilla, ja järjestää erilaista toimintaa. Kuitenkin kahden maailman yhteistyö on melko tärkeää, koska virtuaalitalleista on tullut suuren piirin harrastusjoka ei katoa hetkessä minnekään.

Ymmärrämme niitä, jotka pelkäävät Sukupostista laittomasti kopioituja kuvia, oman hevosensa virtuaalista vastinetta tai jotain muuta. Vuoden 2009 virtuaalimaailmassa panostetaan yhteistyöhön. Yritetäänkö säilyttää se myös todellisen elämän harrastajien ja virtuaaliharrastajien kesken? ♦